

zem a to niekoľkokrát za sebou, až kým jeho pomocník nestratil trpezlivosť. „Otče, ak chcete mať vreca na mieste, musíte sa aj Vy o to pričiniť. Ja nemôžem urobiť všetko sám! Matej sa pozrel na neho s úsmevom a povedal: „Máte pravdu. Ale musíte vedieť, že tak isto je to aj s Vaším polepšením. Ja sám nemôžem urobiť všetko. Aj Vy sa musíte o to pričiniť. Bez Vášho osobného úsilia sa nikdy nepolepšíte“.

Ježiš už drží jednu stranu vrecu, aby nám ho pomohol niesť. Čo ja urobím? Položím na Ježiša ruky všetkých mojich vyčítiek, čo nespravil a mal, v čom naočko nepomohol a bol povinný? Ježiš to vrece drží stále - je to vrece mojich slabostí a chce s ním pomôcť. A ja? Už spoznávam, čo znamená poznať Boha a nazývať sa Božím Synom / synom?

17.3. SOBOTA

„Vytňme strom v jeho miazge, vykoreňme ho zo zeme živých, nech sa už ani nespo- menie jeho meno!“
Jer 11, 18-20

Posilni spravodlivého, ty, spravodlivý Bože, čo skúmaš myseľ a srdce. Ž 7

„Prečo ste ho neprivedli?“ Sluhovia odpovedali: „Nikdy tak človek nehovoril.“ Farizeji im vraveli: „Aj vy ste sa dali zviest? Vari uveril v neho niektorý z popredných mužov alebo farizejov? A tento zá- stup, ktorý nepozná zákon, je prekliaty.“ Jeden z nich, Niko- dém, ten, čo predtým prišiel k Ježišovi, im povedal: „Odsúdi náš zákon človeka prv, ako by ho vypočul a zistil, čo urobil?“ Jn 7, 40-53

Skupinka žien študovala knihu Malachiáša. Keď študovali tre- tiu kapitolu, prišli k tretiemu

veršu, v ktorom sa píše: „Posadí sa ako tavič a čistíč striebra...“ Tento verš bol pre ženy ako hlavolam a rozmýšľa- li, čo tieto slová vlastne hovo- ria o Božom charakte. A tak sa jedna z nich ponúkla, že niečo zistí o procese čistenia striebra a na ďalšom stretnutí skupinky im o tom porozprá- va. V ten týždeň táto žena za- volala striebrotopcovi a do- hodla si s ním stretnutie, aby ho pozorovala pri práci. Nepo- vedala mu nič o tom, prečo sa o jeho prácu zaujíma, iba tol- ko, že ju zaujíma proces čiste- nia striebra. Ako tak striebro- topca pozorovala, videla, ako držal kus striebra nad ohňom, aby ho zohrial. Vysvetlil jej, že pri čistení striebra ho treba držať uprostred ohňa, tam, kde sú plamene najhorúcejšie, aby sa všetka nečistota spálila. Žena rozmýšľala o tom, že Boh nás takto drží v ohni, a potom si spomenula na ten verš:

„Posadí sa ako tavič a čistíč striebra.“ A tak sa opýtala striebrotopca, či naozaj musí sedieť a držať to striebro po celý čas, kým sa čistí. Muž od- povedal: „Samozrejme. A nie- len to. Musím ho držať a ne- spustím z neho oči po celý čas, kým je v ohni. Keby som to striebro nechal v plameňoch čo aj len o chvíľu dlhšie, ako treba, zničilo by sa.“ Dáma na chvíľu stíchla, a po- tom sa striebrotopca opýtala: „A ako viete, kedy je to strieb- ro už úplne čisté?“ On sa usmial o odpovedal: „No, to je ľahké – predsa vtedy, keď sa v ňom vidím ako v zrkadle.“

Náboženské autority farizeji i zákonníci s pohrdaním poze- rajú na Ježiša, na sluhov, kto- rý boli očarený silou Ježišov- ho Slova "nikdy tak človek nehovoril". Na tieto slová reagujú podráždene a s odpo- rom "aj vy ste sa nechali okla- mat?" Pretože podľa nich len ten človek, ktorý nepozná

zákon sa nechá oklamať Ježi- šom. Akoby povedali - "My predstavení poznáme všetko najlepšie a my sa nenecháme oklamať a dodávajú, že ľud- nie je len hlúpy, ale prekliaty. Náboženské autority tej doby sa stavali neúprosne k jedno- duchým ľuďom. Aj napriek tomu, že v zákone je dané: vypočuť všetkých bratov bez toho, aby sa brali do úvahy ich postavenie a štatút - bez pred- sudkov (Lv 19,15; Dt 1,16-17), a dokonca ten istý zákon pred- pisuje: usilovne skúmať pripa- dy, aby sa vyhlo falošným sve- dectvám (Dt19,15-20).

Ako sa ja pozerám na ostat- ných?

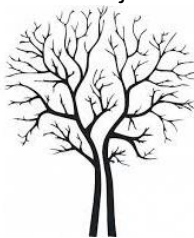
Ako prijímam Ježišovo posol- stvo, ktoré je vždy nové a za- sahujú srdce a preniká až do- špiku duše, aby ju očistilo?

Nie som aj ten farizej, ktorý všetko vie najlepšie, lebo už som na tomto svete tak dlho, že som si svoje už prežil? A nič ma nedokáže prekvapiť?

No vo svätom Pisme sa píše, že ak nebudeme ako deti (plní úžasu, prekvapenia a radosti z neho, i dôvery - nevojdeme do nebeského kráľovstva).

Bože očist' nás od falošných pohľadov, aby sme neboli manipulovaní; očist' nás od falošných pocitov vlastnej dokonalosti, aby sme nemanipulovali; očist' nás v ohni svojej lásky, aby sa v našom srdci zračila Tvoja tvár. Urob z nášho srdca miesto veľkej dôvery a úžasu - z pohľadu na Tvoju tvár!

Nech som ako strom zasadený pri vode!

Partizánske – Šípok
Pôst 4. TÝŽDEŇ 2018

Týždeň pripravil
Jozef Kmec

Pôstne listy 2018

12.3. PONDELOK

Toto hovorí Pán:
„Hľa, ja tvorím nové nebo a novú zem, na predošlé sa nebude spomínať, ani na myseľ neprídu; tešiť sa budú a večne jasat' nad tými, ktoré ja stvorim. Iz 65, 17-21

Pane, vyviedol si ma z ríše zosnulých. Ž 30

Bol istý kráľovský úradník, ktorý mal v Kafarnaume cho- rého syna. Ako počul, že Ježiš prišiel z Judey do Galiley, vy- bral sa k nemu a prosil ho, aby šiel uzdraviť syna, ktorý už umieral. Ježiš mu povedal: „Ak nevidíte znamenia a divy, neveríte.“ Kráľovský úradník mu hovoril: „Pane, pod', kým mi dieťa neumrie!“ Ježiš mu povedal: „Chod', tvoj syn ži- je!“ On uveril Ježišovmu slovu a šiel. Jn 4, 43-54

Kde bolo, tam bolo, boli raz tri lietajúce balóny. Boli vyrobené preto, aby mohli ľuďom ukázať svet z iného pohľadu a spravili im tak radosť. Ako to však bý- va, každý balón mal nato, že má slúžiť, iný názor.

Prvý balón nemal vôbec v plá- ne slúžiť a robiť druhým ra- dosť. Báľ sa, že pri službe, keď budú doň ľudia nastupovať, ho poškodí, že sa mu vo vzduchu môže roztrhnúť krásny farebný povrch, báľ sa vzduchu, ktorým sa mal naplniť, aby vzlietol.

Druhý balón bol o čosi snaži- vejší. Chcel sa hrdiť titulom "dobrý balón". Nechal sa napl- niť vzduchom, ale do svojho koša púšťal iba niektorých ľudí. A aj keď už do svojho vnútra niekoho pustil, bolo to zbytočné. Nevzlietol. Neodle- pil sa od zeme, od "bezpečnej pôdy" pod nohami a vôbec tak neplnil to, načo bol vyrobený. Neukázal im "nebeský" svet, nerobil im radosť, neposkytol iný pohľad na svet, a vlastne pre nikoho nespravil nič také, čo by mu narušilo jeho "bezpečné" bytie na svete, jeho stereotyp a pohodlie. Ani on v skutočnosti neplnil to, načo bol vyrobený.

Tretí balón, ten sa nebál a slúžil. On vedel, že nič lepšie a užitočnejšie nespraví, ako keď dovolí vstúpiť ľuďom do svoj- ho koša. Vedel, že sa musí nechať naplniť tým najlepším vzDUCHOM. Potom balón vzlietne až k nebesiam, až do výšin a ľudia uvidia svet úplne ináč ako predtým. Balón ve- del, že všetkých ľudí na svete do svojho koša nevezme, ale aspoň tých, ktorých mal vo svojej blízkosti, aspoň ich chcel potešiť, poslúžiť im a ukázať im "nebeský svet". Nebolo to jednoduché rozhod- nutie, veď keď sa odlepiš od zeme, všetko je vtedy v "božích rukách". Musíš iba veriť tomu, čím si naplnený, nesmie ťa odradiť nič a nikto.

Je veľkou novinkou evanjelia - radostnej zvesti o Ježišovi, že Nazaretský je vo všetkom po Otcovi? Ani nie. Ježiš Emanuel vo všetkom čo koná, učí člo- veka novým veciam - je ozajst- ným verným synom Otca, kto- rý tvorí " nové nebo a novú zem". Cez Syna ma Boh vyvá- dza z ríše zosnulých, tých kto- rí chcú vidieť len znamenia, ale nie preto, aby uverili, nuž niekedy len preto aby mali chvíľkové potešenie. Ježiš prekonáva rôzne vonkajšie bariéry, i tie náročnejšie na prekonanie t.j. vnútorné pred- sudky a predstavy. Učí nás pravdivosti pohľadu na Otca. Čo je tou pravdivosťou: 1. Bo- žia láska je tu pre všetkých, nielen pre tých vybraných. 2. Že viera je základným staveb- ným kameňom dobrodružstva s Bohom. 3. A že len takto sa dá uzdravieť a žiť - nechať sa naplniť božím vzDUCHOM.

„Chod', tvoj syn žije!“
On uveril Ježišovmu slovu a šiel. To je dobrodružstvo!

13.3. UTOROK

A všade, kam sa rieka dostane, bude žiť všetko, čo sa hýbe; bude veľmi mnoho ryb všade, kam sa dostane táto voda; ozdravie a žiť bude všetko, k čomu sa rieka dostane. Ez 47, 1-9. 12

Boh je naše útočisko a sila aj najistejšia pomoc v súžení. Ž 46

Bol tam aj istý človek, chorý už tridsaťosem rokov. Keď ho tam videl Ježiš ležať a zvedel, že je už dlho chorý, povedal mu: „Chceš ozdraviť?“ ... „Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil.

No v ten deň bola sobota, preto Židia hovorili uzdravenému: „Je sobota, nesmíš nosiť lôžko!“ Jn 5, 1-3. 5-16

Ježiš uzdravuje chorého v sobotu a to veľmi blízko miesta kde sa v tej dobe a na tom mieste učil zachovávať boží zákon. Človek - mrzák, čaká 38 rokov na niekoho, kto by mu pomohol vstúpiť do vody, aby bol uzdravený. Táto skutočnosť odhaľuje krutú neschopnosť spoločnosti prejavit' solidaritu a prijatie tým, ktorí sú na okraji. Veď číslo 38 je číslom, ktoré vyjadruje dĺžku života jednej generácie (Dt 2,14). Teda celá jedna generácia nepocítila čo je to solidarita a milosrdenstvo. Vtedajšie náboženstvo nevie, nie je schopné ukázať prijímajúcu a milosrdnú tvár Boha.

No Ježiš prekračuje zákon o sobote a zaujíma sa o chorého, ktorému hovorí „Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ A keď som ja

Ježišovým učeníkom, ako je to s mojimi očami, ako je to s mojou dušou i s mojimi prejavmi pochopenia a solidarity, či milosrdenstva? Neživým v sebe namiesto Ježišových postojov, vlastné ego?

„Duša moja, keď sa postíš od jedál bez toho, aby si sa očistovala od vášni, nadarmo sa raduješ zo zdržanlivosti, lebo ak sa tá nestane pre teba príležitosťou k polepšeniu, si v nenávisti u Boha ako klamárika a stáva sa podobnou vierolomným démonom, ktorí nikdy nejedia. Nerob zbytočným pôst tým, že hrešíš, ale zostaň neústupná voči nezriadeným hnutiam, uvedomujúc si, že stojíš pri ukrížovanom Spasiteľovi, či presnejšie, že si ukrížovaná spolu s Tým, ktorý bol za teba ukrížovaný, pričom k nemu volaj: spomeň si na mňa, Pane, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ sv. Efrém Sýrsky

Bože daj mi takú vodu!

14.3. STREDA

„V milostivom čase Ťa vyslyším a v deň spásy ti pomôžem, ochránim Ťa a zmluvou ľudu Ťa urobím, aby si pozdvihol krajinu a rozdelil spustošené dedičstvo, aby si väzňom povedal: „Vyjdite!“ a tým, čo sú vo tme: „Zjavte sa!“ ... Môže matka zabudnúť na svoje nemlúvňu a nezľutuje sa nad synom svojho lona? A keby aj ona zabudla, ja na teba nezabudnem. Iz 49, 8-15

Blízky je Pán všetkým, čo ho vyzývajú, všetkým, čo ho vyzývajú úprimne. R. Ž 145

Ježiš im vravel: „Veru veru, hovorím vám: Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Čo robí Otec, to robí podobne aj Syn. Veď Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám

robi; a ukáže mu ešte väčšie skutky ako tieto, aby ste sa čudovali. Lebo ako Otec kriese mŕtvych a oživuje, tak aj Syn oživuje, koho chce. Jn 5, 17-30

V autobuse sa viezlo mladé dievča. Pristúpila k nej pani a zrakom začala hypnotizovať miesto, na ktorom dievčina sedela. A nič. Slečna vstala, až keď mala vystúpiť. Taký podobný scenár, sa udial v kostole, kde mládenec s dredmi na hlave tak uprene pozeral do mobilu, že si pani, ktorá na neho hundre, ani nevšimol. Pri príchode domov si zase všimla, ako sused krivajúco ide z fušky. Všetko toto ju ľba utvrdilo v tom, že doba je zlá. Je to úplná pravda. Veď ešte aj tí podnikatelia zdieľajú. Jej synovec si našiel priateľku, takú nič moc, zavesila sa naňho kvôli peniazom. Deti sú rozmazané, mladí leniví, ženy na peniaze, chlapci ako ženy, starí mrzutí. No jednoducho strašná doba. Strašná?

Doba je presne taká, aký je tvoj pohľad na svet!

Veď to dievča v autobuse, ktoré nevstalo, bola mladučka mamička na začiatku tehotenstva. Nesmie veľa stáť. Nebola ani nevychovaná, ani zlá. Chlapec s dredmi si v mobile čítal spytovanie svedomia, cestuje na misiu, tak sa chcel vyspovedať. Krivajúci páňko bol na fuške, nešiel domov opitý, ale vytkol si členok pri práci. Ty si si však myslel/a.... Nie každý sa bude pred tebou obhajovať. A

prečo by aj mal. Ty nie si norma!

Ježiš nás dnes cez čítania pozýva a nabáda, aby sme sa nechali oživiť. Vstať z mŕtvych postojov, názorov, predstáv - a ktoré sú to tie mŕtve. Predsa všetky tie, v ktorých niet láska a pravda. A láska a pravda musia spolu tancovať v našom živote. Ak za pravdou je zlosť / hnev, tak potom nemáš pravdu. Pravda bez lásky je zákon a ten je mŕtvy. Láska bez pravdy je prázdny slovom.

Svätý apoštol Pavol hovorí: oblečte sa v Krista! A Kristus je Boží syn a my jeho bratia a sestry, božie deti. Teda blízky je Pán všetkým, čo ho vyzývajú, všetkým, čo ho vyzývajú úprimne.

15.3. ŠTVRTOK

Ale Mojžiš prosil Pána, svojho Boha, a hovoril: „Pane, prečo planie tvoj hnev proti tvojmu ľudu, ktorý si veľkou silou a mocnou rukou vyvedol z egyptskej krajiny? Ex 32, 7-14

Už povedal, že ich vyhubí, keby nebolo Mojžiša, jeho vyvoleného. On si stal v prielome pred neho, aby odvrátil jeho hnev; aby ich nezničil. Ž 106

Ja mám väčšie svedectvo, ako je Jánovo: skutky, ktoré mi dal vykonať Otec. Tieto skutky, ktoré konám, svedčia o mne, že ma poslal Otec. A sám Otec, ktorý ma poslal, vydal o mne svedectvo.

Vy ste nikdy nepočuli jeho hlas, ani jeho tvár ste nevideli a jeho slovo neostáva vo vás, lebo neveríte tomu, ktorého on poslal. ... Lenže keby ste verili Mojžišovi, verili by ste aj mne, lebo on o mne písal. Ale ak neveríte tomu, čo on napísal, ako uveríte mojim slovám?!“ Jn 5, 31-47

Hovorí sa, že šaty robia človeka! Veľa ľudí tomu verí. Oblečú si značkové oblečenie a myslia si, že tým stúpila ich hodnota. Sú schopní míňať obrovské sumy na odev, ktorý je práve v móde. S oblečením má problém občas každý: chceme sa páčiť a pekné oblečenie robí zázraky. Je zaujímavé, ako často sa odlišuje naše oblečenie doma a na verejnosti. Zatiaľ, čo doma nám neprekážajú roztrhané tepláky a starý sweater, von by sme tak určite nešli. Prečo ten rozdiel? Pretože doma nás už poznajú. Doma nemusíme skrývať svoje strapaté vlasy a pokrčenú rannú tvár. Doma môžeme byť sami sebou a to je dobre. Asi nie je potrebné si robiť starosti o to, čo si máme obliecť: šaty o chvíľu vyjdú z módy. To podstatné nie sú šaty, to podstatné je to, čo je pod nimi. A pod nimi sme predsa my!

Človek, ktorý verí v Boha ja človek, ktorý je u Boha doma. Jeho oblekom potom sú skutky, ktoré koná a tie ukazujú na jeho domov. Pozývajú druhých k nemu na čaj, či kávu, na dialóg. Ukazujú dobrotu, ktorej sa ten človek učí od svojho Otca.

Mojžiš bol zástancom pred Bohom, aby ochránil ľud. Ježiš bol zástancom pred Bohom, aby vykúpil ľud.

INAK Povedané, aby prišli domov k Bohu.

Som u Boha doma a je Boh doma u mňa? Kresťanským oblekom sú skutky, ktoré pramenia zo šlachetného srdca. Pane, ďakujem Ti, že

ma máš rád. Pri Tebe "šaty nerobia človeka". Človekom sa stávame premenou srdca. A ja Ťa o tú premenu dnes prosím. Nech moje skutky svedčia o TEBE.

16.3. PIATOK

„Číhajte na spravodlivého, lebo nám je na Ťarchu. Staví sa proti nášmu správaniu, vyčíta nám prestupovanie zákona, žaluje, že sme zradili svoju výchovu. Chvásta sa, že pozná Boha, a Božím synom sa nazýva. Múd 2, 1a. 12-22

Pán je pri tých, čo majú srdce skrušené, a zachraňuje zlomých na duchu. Ž 34

A Ježiš učil v chráme a zvolal: „Aj ma poznáte, aj odkiaľ som, viete. A neprišiel som sám od seba, ale pravdivý je ten, ktorý ma poslal a vy ho nepoznate. Ja ho poznám, lebo som od neho a on ma poslal.“ Preto ho chceli chytiť, ale nik nepoložil naň ruky, lebo ešte neprišla jeho hodina. Jn 7, 1-2. 10. 25-30

K opátovi Matejovi z Bascie prišiel skazený človek a prosil ho, aby sa pomodlil za jeho polepšenie. On prisľúbil. Neznámi odišiel a žil ďalej hriechnym životom. Po mnohých dňoch sa znova ukázal a rozhorčene vyčíta opátovi: ako vidím, darom som sa odporúčal do Vašich modlitieb. Nepomohli - v ničom som sa nepolepšil. Matej hneď neodpovedal. Po chvíli ho zobral na dvor a prosil ho, či by mu pomohol odnieť vreca obilia. Návštevník chytil vreca na jednom konci a Matej na druhom konci. Po niekoľkých krokoch Matej pustil vreca na

